

Österhaninge Båtklubb

LOGGEN

Nr 3 • 2017

"50 år med Svenska Sjö!"

Allan, hydrolog, kund sedan 1967 och en av våra 247 000 delägare.

HEL MEDLEM – FÖR DIN TRYGGHET PÅ SJÖN & PÅ LAND

- Brand, stöld, sjöskada, uppläggning
- Ansvarsförsäkring 33 miljoner kronor
- Rättsskydd, – Allrisk, – Sjöassistans
- Maskin upp till 14 år
- Stort geografiskt område

50 ÅR
1967 – 2017

För 50 år sedan skapade Sveriges båtägarorganisationer Svenska Sjö. Syftet var att ta fram riktigt bra båtförsäkringar för båtklubsmedlemmarna. En av dem var Allan Rodhe som med sin kutter Spray varit försäkrad hos oss sedan starten 1967. Ihärdigt och envist fortsätter vi att utveckla de bästa båtförsäkringar och trygghetslösningarna för dig och din båtklubb. Genom båtklubben är du delägare i Svenska Sjö och det ger dig direkta fördelar som mer omfattande villkor, resultatbonus för medlemmar och smidig skadereglering.

En båtförsäkring på dina villkor helt enkelt. Gå in på www.svenskasjo.se så får du veta mer.

 Svenska Sjö

Båtförsäkring på mina villkor

14

Innehåll

Ledare	5
Midsommar på klubbis	6
Hamnmästaren har ordet	7
Seglingssäsongen 2017	8
Saltkråkan Race	9
Segelfartyget Ariel 100 år	10
Höstfesten	12–13
Från BoraBora till Tonga	14–17
Aktersalongen	
– Trollungens seglats till Ryssland	18–22
Städdag på klubbholmen	23

12

23

10

LOGGEN nr 3-17

Ansvarig utgivare: Håkan Kvist

Redaktion: Christer Lundgren,
Hans Nilsson, Lennart Edlund

Foto omslag: Hasse Nilsson

Layout: Janenge Form och Fason

Tryck: Finborg Graphic AB, 2017

Österhaninge Båtklubb

Box 3030, 136 03 Haninge

Tfn hamnen 08-500 330 44

Bankgiro 5391-3034 www.obk.se

HÅKAN KVIST

Nu är hösten här

Nu är hösten här, även om sommaren inte riktigt verkar vilja släppa taget. Båtarna står på land och ska förberedas inför den kommande vintern och man är just i gränslandet mellan att minnas hur den gångna sommaren egentligen varit och att börja drömma om nästa sommars äventyr.

Midsommarafton kunde trots avsaknad av festkommitté firas på traditionsenligt och väldigt trevligt sätt på Klubbholmen även i år. Under ledning av styrelsen ordnades både majstång, tipspromenad och dukning till gemensam middag och runt 60 personer avnjöt olika varianter av midsommarmat tillsammans. Aktiviteterna var i huvudsak riktade till barnen i år även om 5-kampen avslutades med en lurig lek för föräldrar och andra hugade åskådare.

I augusti ska som traditionen bjuder krafter avnjutas och så även i år på Klubbholmen. Efter en dag med kappsegling ställdes tältet och borden i ordning och krafterna dukades fram för ännu en trevlig gemensam middag.

Höstfesten gick av stapeln den 23 september i Klubbhuset i Askvik. Den började med prisutdelning och mingel och följdes av buffé, underhållning och dans. Tack särskilt till Uffe och Kerstin, Lasse och Yvonne, Janne och Pamela, Håkan, Björne och Fia för er insats! Utan er hade det inte blivit någon fest, och tack till alla som kom och bidrog till en trevlig kväll. Har du ännu inte varit med på någon av våra gemensamma fester i klubben så är du varmt välkommen nästa år! Håll utkik i Loggen och på anslag i hamnen.

Miljö

Glädjande nog kom 116 svar in på vår enkät om bottenfärger (det saknas drygt 40 svar innan underlaget är komplett). Enkäten är en viktig del i vårt miljöarbete och utgör en del i vår strategi mot att bli en klubb helt fri från giftiga bottenfärger år 2021. Miljögruppen sammanställer resultatet och presenterar det på hemsidan under hösten.

I början av juli, mitt i semestern, kom ett krav på avluftsanordning till infiltrationsbädden för avloppet från klubbhuset. Fredrik var snabb att begära uppskov för att vi skulle slippa straffavgift. Lasse och Börje tog sedan ansvaret på sina axlar och grävde och iordningställde detta en solig somardag och tack vare detta kunde vi klarrapportera arbetet till kommunen i augusti.

Det finns en miljöutbildningspärm i vaktstugan som är obligatorisk att läsa och signera av för alla medlemmar som har båt i hamnen. Den kommer att uppdateras till nästa år – passa på att läsa den när du går vakt nästa gång!

Vi har också slutfört projektet med sugtömningsanläggningen för båtlatrin i och med att vi fått godkänt på den entreprenörsrapport som vi lämnat in till SMOHF, Södertörns Miljö- & Hälsoskyddsförbund, i början av oktober.

Styrelsen kommer också att delta i SMBF miljökonferens den 26 oktober för att ta del av information och andra klubbars erfarenheter i miljöarbetet men också för att skapa goda relationer med tillsynsmyndigheten.

Uteblivna vakter!

Styrelsen har konstaterat att det blir allt vanligare att man uteblir från vaktpassen. Detta är extremt allvarligt eftersom hela hamnen och alla båtar då lämnas helt obevakade. Varje vecka kan man läsa i media om båtar som stulits och länsats på motorer och annan dyrbar utrustning och sedan lämnats i någon vik dit det är lätt att komma fram med bil. Vi har hittills varit relativt förskonade från stölder när båtarna ligger i sjön, men om ryktet börjar gå att hamnen är obevakad kommer vi också att drabbas. Styrelsen kommer att följa upp uteblivna vaktpass noggrant eftersom detta inte är acceptabelt beteende enligt våra stadgar – medlemmar med båt i hamnen är skyldiga att gå vakt enligt vaktlistan. Utebliven vakt kan till och med leda till utslutning ur klubben!

För att minska riskerna med stölder deltar vi i Grann- och båtsamverkan i samarbete med båtklubbar runt Gälö, polisen och Haninge kommun. Tack vare vaktpassen och Båtsamverkan är vi certifierade som "Säker hamn" vilket kan ge fördelar i era försäkringspremier. Bidra genom att hålla ögonen öppna även när du inte har vaktpass och hjälp dina klubbkamrater att förebygga stölder.

Jag hoppas slutligen att du som inte deltog på städdagen i våras kommer på höstens städdag. Österhaninge Båtklubb är en ideell förening och det innebär att alla måste hjälpa till. Om det inte passar dig så finns det marinor där du kan förvara din båt, men då till ett betydligt högre pris! HÅKAN KVIST

Hansa Marin Segel, rigg & lite kapell

Rolf Gromer

Rörvägen 62, 136 50 Haninge

Tel +46 8 550 680 50

e-mail: info@hansamarin.se

Midsommar på klubbis

FOTO: HASSE NILSSON

HASSE RUDHEDEN

Hamnmästaren har ordet

Lite info från hamnmästaren

Våren började med en rejäl städning av hamnen där vi skrotade en del gamla bryggor och fick ihop en hel container med skräp som vanligt.

I samband med städningen gjorde vi gjort en kontroll av bryggförtöjningarna och det visade sig att det fanns behov av extra förtöjningar då särskilt på pricken. Vi har för avsikt att hyra in en båt med kran i höst som kan hjälpa oss

att lägga ut två nya betongklumpar som vi redan har nere i hamnen.

Vi såg även över elstandarden och där hittades en del fel som har åtgärdats men vi ska bilda en elgrupp som kommer att se över anläggningen under nästa sommar och eventuellt byta något elskåp. Därefter ska vi göra en ny koll av en extern kontrollant så vi säkerställer att vi inte har missat något.

Mitt i sommaren fick vi lite

oväntat besked från kommunen att vi tämligen omgående skulle ordna en ventilation för köksavloppets infiltrering vilket ombesörjdes mycket förtjänstfullt av Börje Pahlén och Lasse Schelander.

I vinter ska vi fortsätta med utbytet av 10 st Y-bommar på Pricken där vissa av medlemmarna på den bryggan blir kallade till det jobbet.

VID PENNAN
HASSE RUDHEDEN

Kraftledningen är borta

Har du märkt att kraftledningen är borta? Sedan urminnes tider, nja i alla fall sedan 1951 har det funnits en kraftledning över sundet mellan Kärrmarängsholmen och Tomta. Den finns i alla fall inritad på Lantmäteriets kartor (*Stegsholm 7133-1011i53 Ekonomiska karta i från 1951*). Nedan en utklippt bild ifrån lantmäteriets förträffliga hemsida. I takt med att medlemmarna köpt sig större båtar har kraftledningen höjts i omgångar. De segelbåtar som legat i hamnen har alltid kommit under, även om marginalerna

ibland varit små. Det har alltid legat spänning i luften då den passerats vid fuktig väderlek. Tack och lov har det gått bra.

Nu är dess saga all, och vi ÖBK:are bör erkänna att vi inte sörjer den. Den var inte särskilt vacker att se på. Dessutom slipper nu elbolaget hålla efter grenar och träd som riskerade att blåsa ned över den. Såg den inte ganska gisten ut? Stolparna fällde sannolikt ut massor av kreosot. Spöfiskarna behöver inte längre vara oroliga för att ett misslyckat kast fastnar i den.

Och visst var varnings skylten om fri höjd rätt misspydande, om sanningen skall fram. Kort sagt, ”den är väck” och en ny era i ÖBKs historia har startat – ”efter-kraftlednings-eran”.

Vart tog då den vägen?

Jo i vintras så lade elbolaget ned den på Askvikens botten. Ovan visar ett foto på hur ny lades ut över isen någon gång i februari. Förhoppningsvis ligger den väl nedsjunken i dyn nu.

JONAS

FOTO: HASSE NILSSON

Seglingssäsongen 2017

2017 års kappseglingssaktiviteter kan nu läggas till handlingarna. Då uppslutningen på våra seglingar de senaste åren varit vikande, funderade vi i våras på att minska antalet tävlingar i klubbmästerskapet. Efter mycket diskuterande beslöt till slut att som traditionen bjuder, genomföra Skoja Cup, Kräftköret och Höstrusket (eller ÖBK ruskiga höstsegling som den hette från början).

I syfte att få fler båtar att delta, flyttades starten på Skoja Cup ifrån klubbholmen till onsdagsseglingstarten. Om det hjälpte är svårt att säga, men i år var vi 11 båtar som deltog i någon av de tre delseglingarna. Det är trots allt inte så dåligt i jämförelse med våra grannklubbar som mer eller mindre lagt ned tävlingsverksamheten. Dessutom var vädret i år inte att leka med. I synnerhet var våren var sen och kall. Det kan ha kylt ned kappseglingsintresset. I våras togs också beslut om att tillåta båtar segla med måttetal enligt SRSs (sista s-et står för shorthand) där alla i besättningen fyllt 70.

Alla våra seglingar är öppna för deltagare som inte är ÖBK:are. Ju fler vi är ju roligare och mer spännande blir det. Det är oftast deltagare ifrån vår grannklubb GBK som gästar oss.

Hur gick det då?

Skoja Cup seglades den 10/6. Sex båtar deltog. Segrare blev Thomas Norberg med besättning i sin orangefärgade IF båt. Det var bra gjort i den lätta vinden. IF båten gillar annars hårda vindar. Banan gick kors och tvärs bland öarna mellan Gålö och Dalarö.

Kräftseglingen seglades i desto hårdare vindar den 19/8. Starten gick utanför klubbholmen och kunde ses fint ifrån berget. Inledningsvis var vädret ruskigt med regn och blåst och vridande vindar. Starten flyttades

därför fram en timme. Det medförde att det hann klarna upp och att vinden blev mer stabil. Seglingen kunde i alla fall genomföras i hård sydvästlig vind. Vi undvek att lägga banan ute på Mysingen där sjön var besvärlig. För första gången i ÖBK historien föll en seglare över bord alldeles innan start. Det gjorde att två båtar tyvärr bröt seglingen. Allt slutade tack och lov väl och de som bröt fick bli åskådare i stället. Familjen Hammarkvist i H-båten Godwill seglade strålände och segrade trots en liten onödig extra sväng på banan. På kvällen blev det stort kräftkalas på klubbholmen med snaps och sång.

Den 23/9 gick Höstrusket av stapeln. Här blev vi 9 båtar där var och en fick en egen starttid. Tanken att seglingen då skulle bli mer spännande i och med att den kommer först i mål vinner. Tiden som båterna får tillgodo i starten, baseras på en prognostiserad vindstyrka. Då det blåste mindre än planerat, räknade vi om resultatet så det skulle stämma med den *verkliga* tiden som seglats. Det innebar denna gång att för första gången i ÖBK-historien, segern delades mellan två båtar. NF-en Agnes och H-båten Godwill. Då det blåste ifrån NO som är en ganska sällsynt vindriktning, lades även denna bana kors och tvärs bland öarna mellan Dalarö och Gålö. Enligt väderprognosen skulle vi fått lätta vindar och sol. Solen lyste dock med sin frånvaro. Mycket trevligt att se Kjell och Margareta Björklund och Lasse Schelander på banan.

Den delade 1:a platsen på höstrusket gjorde att familjen Hammarkvist i H-båten blev klubbmästare och tog hem den gränslöst fula men åtråvärda KM-bucklan även i år. Bra seglat och många grattis!

Jag hoppas vi får se fler ÖBK-are delta i KM seglingarna nästa säsong. Förhoppningsvis blir det även då, tre seglingar.

/JONAS

Saltkråkan Race – Stockholms årliga skutträff

Den 6 oktober i år samlades 16 fartyg i Napoleonviken på Ågnö utanför Tyresö för att kappsegla i Saltkråkan Race. 11 fartyg låg förtöjda i bredd – en fantastisk syn. Ariel var inte äldst, men inte långt därifrån, och stoltserade med signalstället hissat i topp.

Det blev ett fantastiskt äventyr och Ariel slutade sjua i kappseglingen. Det var en fröjd att segla henne med fullt segelställ – jagare, klyvare, fock, storsegel, toppsegel och mesan – och skepparen Sara Ljungberg gjorde ett mycket bra

arbete med att hålla fart i skutan i den svaga brisen. Man vänder inte dessa fartyg på en femöring precis och det blev ibland lite för nära när fartygen nästan inte hann gira för varandra då de hade svårt att passera vindögat i slagen.

Dagen efter kappseglingen var det prisutdelning med trekamp, "Ship-shape" d.v.s. poängsättning av fartygens ordning, skick och sjö-mässighet samt en trevlig frågesport. Man kunde också fritt gå runt och beskåda alla fina fartyg.

Ariel kom trea i "Ship-shape"

vilket var en verklig prestation i det här sällskapet! Kanske hade mutorna ombord i form av bål och tilltugg någon liten inverkan på resultatet?

Det som slog mig kanske mest var den hjärtlighet och gemenskap som rådde i hela sällskapet. Det viktigaste var att umgås och inspirera varandra att fortsätta underhålla skutorna och hålla kunskapen vid liv, för vem vet – fartygen kanske håller i 100 år till?

HÅKAN KVIST

Resultatlista

Sortering: Standard

Sida 1 (1)
2017-10-02 09:00:42

Start: 2017-08-19

Serie

Namn / Bana: KM-2017

Serieregel: Lågp.Lång (KSR) Räkna bort sämsta 1 delsegl.

Klubbfilter: ÖBK

/Packad plac

SRS-sp-källa:

SRS ej aktiverat

Ansv. funktionär: Jonas Edwinson

Kommentar:

(Poäng / placering)

* Plac. justerad enl serieregel

Plac.	Tot p. (just.)	Skeppare	Båttyp	Segelnr.	Klubb	2017-06-10 11:00:00	2017-08-19 12:00:00	2017-09-23 13:00:00
1	3,00	Hammarqvist	H-båt	549	ÖBK	6,00/ 6	1,00/ 1	1,50/ 1
2	4,00	Jonas Edw inson	NF	291	ÖBK	2,00/ 2	3,00/ 3	1,50/ 1
3	5,00	Håkan Kvist	Albin Nova	156	ÖBK	3,00/ 3	2,00/ 2	3,00/ 3
4	9,00	Håkan Andersson	Smaragd	105	ÖBK	4,00/ 4	(Brutt) 7,00/ 4	5,00/ 5
5	11,00	Hans Nilsson	Albin Alpha	198	ÖBK	5,00/ 5	Saknas 12,00/ 12	6,00/ 6
6	13,00	Tomas Norberg	IF	3352	ÖBK	1,00/ 1	Saknas 12,00/ 12	Saknas 12,00/ 12
7	14,00	Harry Pensik	H-båt	271	ÖBK	Saknas 12,00/ 12	(Brutt) 7,00/ 7	7,00/ 7
8	16,00	Lars Schelander	Comfortina 32	246	ÖBK	Saknas 12,00/ 12	Saknas 12,00/ 12	4,00/ 4
9	16,00	Björn Björling	Dehler 34 DD	17	ÖBK	Saknas 12,00/ 12	4,00/ 4	Saknas 12,00/ 12
10	20,00	Peter Lindevall	Bavaria 38		ÖBK	Saknas 12,00/ 12	Saknas 12,00/ 12	8,00/ 8
11	21,00	Kjell Björklund	Linjett 33	33	ÖBK	Saknas 12,00/ 12	Saknas 12,00/ 12	9,00/ 9

* Resultatet får ej borträknas
(?) Resultat kan vara ogiltigt (maxtid uppnådd)

Segelfartyget Ariel 100 år

Ariel byggdes i Norge 1917 – för 100 år sedan. Hon hette då Holmen och var redan från början utrustad med både segel och tändkulemotor. Hon användes först som fiskefartyg, då fiske var lönsamt under första världskriget. Hon överlevde även andra världskriget, men fick styrhytten sönderskjuten av tyskt stridsflyg och blev sedermera ombyggd till rent motorfartyg. Holmen gick i både fiske- och fraktfart, och användes även till smuggling tills hon förläste på den norska sydkusten på 70-talet.

Historien kunde ha slutat där om inte två stockholmsbröder bärgat fartyget och återställde henne som segelfartyg med ketchrigg efter engelsk modell. Hon fick då namnet Ariel. 1984 köptes Ariel av Haninge kommun som använde henne som arbetsplats för ungdomar och var en viktig varumärkessymbol för kommunen fram till 2014 då fartyget såldes. Idag ägs och drivs Ariel av föreningen Segelfartyget Ariel som har till syfte att bevara fartyget och att driva verksamhet i samma anda som kommunen tidigare gjort.

Jag blev inbjuden att segla med Ariel sedan jag träffat en av eldsjälarna bakom Ariel – Bernt Karlsson – på ÖBKs klubbholme i somras. Vi konstaterade av en slump att han mycket väl kände till min mamma Ami (Annmarie) som arbetade på Haninge kommun med administration av Ariel i nära tio år, och var med på den första seglingen till Haapsalu i Estland i början av 90-talet. Jag tror att även Fredrik Hammarqvist var med då.

/HÅKAN KVIST

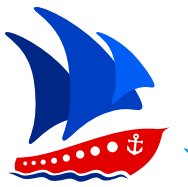

**Säljes! Finns att hämta
i Saltstraumen, Bodø, Norge.**

**Säkerheten först!
Segling Byxelkrok–Västervik**

Tjo och tjim på höstfesten

FOTO: HASSE NILSSON

Handklaver och klarinett skall det va, tjo och tjim och inget annat! skrev U.P Olrog för länge sedan. Det blev väl inte så mycket handklaver och klarinett, men desto mer tjo och tjim. Det var inte utan problem som höstfesten gick av stapeln. Vi saknade ju festkommitté och några engagerade medlemmar ryckte ut och räddade oss från att gå i vinterdvala utan en rejäl fest. Det uppskattades mycket. Tack Kerstin och Ulf Sjögren, Pamela och Janne och Fia och Björne som såg till att det

blev party.

Kalaset inleddes med en drink som sköljdes ned till prisutdelningen för Höstrusket och klubbmästerskapet. Bröderna Hammarqvist tog hem bucklan även i år. Bra gjort! Tack också till Håkan Andersson och Båtaccnten för fina priser. Alla deltagarna fick också ett tröstpris i form av ett groglas med ÖBK-loggan på. Till drinken serverades det ofattbart goda snittar, som de då ganska hungriga ÖBK:arna gjorde "tabberas" på.

Äntligen var det dags för mat! Vi bänkade oss och värmdes upp med sång. Vår husartist Kjell-Åke Ring, som vet vad ÖBKpubliken behöver, värmdes upp med *Pessimistkonsulten*, ja det är den där sången där refrängen går "det är lika bra att sluta drömma, det går åt helvete i alla fall..." (hela texten ser du nedan). Märkligt nog blev vi ÖBK:are inte särskilt nedstämda av sådana tongångar, nej tvärt om nu ylades det mer eller mindre i extas.

Någon skönsång blir det ju sällan

på ÖBKkalasen, men "hellre än bra" fungerar fint och stämningen var på topp.

Till middagen hade någon medlem, förtjänstfullt gjort en quizz med marin anknytning. Det hela gick ut på att para ihop uttryck i en spalt med ett annat, i en annan spalt. T.ex. skulle skrämflock paras ihop med högljutt segel och färjeläge med fartygsdestination. Det var inte direkt lätt, och med tanke på att ÖBK:arna distraherades av god mat och dryck, så blev svaren lite hipp

som happ. Segrare blev tre medlemmar som fick pris i form av varsin sittdyna.

Så småningom var mat och dryck slut och det började spritta i ÖBK:arnas ben. Fler medlemmar verkade ha "hartsat tangomackorna" för att kunna glida bättre på dansgolvet. Andra tycktes behöva stärka sig i baren för att våga bjuda upp. I baren iaktogs också en hel del "karatesegling". *Karatesegling* innebär att man med händerna försöker efterlikna två båtars

inbördes position (inklusive slag och rundningar). Ofta ackompanjerat av en ivrig berättelse om vad som egentligen hände eller *borde* ha hänt på höstruskseglingen.

Som alltid när det är trevligt, går tiden gick alldeles för fort och vips var det dags runda av och söka sig till båtten, tack och lov för våra raka fina bryggor och den nya bryggbelysningen.

Var och en gick hem till sitt och jag gick hem till mitt. /JONAS

Pessimistkonsulten

Man avlas hit till jämmerdalen, i slutet av augusti föddes jag
Det var det året då det just i slutet av augusti regnade varenda dag
Så växte man väl upp och blev äldre, tja, man har ju inget annat val
och ända sen den första dan har man
av slentrian släntrat kring här i vår jämmerdal

Så det är lika bra att sluta drömma, det går åt helvete i alla fall
för om man drömmer om Paris hamnar man på något vis lik förbannat i Hudiksvall

Och i sin ungdom hade man väl fantasier, men det var ungdomssynder man begick,
man trodde på jämlikhet och på solidaritet, men nu har man ju fått en bättre överblick
så nu ger man väl fan i politiken och låter folk få tycka vad de vill
Inte fan är det nån mening med att slåss i nån förening, nej, det tjänar ändå
ingenting till

Så det är lika bra att sluta drömma...

Så småningom så börja' saven stiga och man sökte sig en livskamrat,
nån som uppfyllde ens normer, nån med Dolly Partons former och Tore Wretmans kunnande i mat
Men inte fasen blev det som man tänkte då när man var sjutton, arton, För
nu i efterhand så vet man, hon ser ut som Tore Wretman och lagar mat som Dolly Parton gör

Så det är lika bra att sluta drömma...

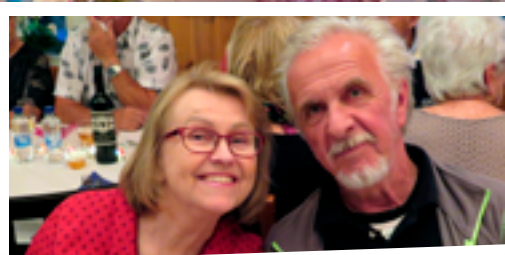
Och nu står man mitt mellan vaggan och graven, medelålders och med övervikt
ja, visst har man väl funderat på att börja motionera fast givetvis på lite längre sikt
Och man drömmer om en ny och fin Mercedes, och om ett sommarhus i Portugal
men man får en gammal Skoda med en trasig växellåda och en friggebod i bästa fall

Så det är lika bra att sluta drömma...

Och ni som sitter här ibland publiken, ni tror ni har det trevligt, men
ni ska vara måttligt glada, ni har säkert vattenskada i kåken när ni kommer hem igen
Och alla ni karlar som sitter här och hoppas, och drömmer för öppna spjäll
det har ni ingenting för att ni sitter här och gör
för det blir ändå ingenting i kväll.

Så det är lika bra att sluta drömma...

PESSIMISTKONSULTEN ÄR SKRIVEN AV RONNY ERIKSSON

Från BoraBora till Tonga

Åsa och Dan Gerdes har varit medlemmar i ÖBK i flera decennier. De lämnade 8–5 livet 2014 för att segla på världshaven med sin båt Blå Ellinor. I redaktionen har vi kontinuerligt kontakt med Dan och Åsa och via internet. Vi ser fram emot deras fortsatta äventyr.

Vi började med motorgång de första tre timmarna innan vinden och vågorna kom. Och de kom med besked. Prognosen var ca 20–25 knop, verkligheten var 25–40 knop under 4 och ½ dygn (40 knops vindstyrka motsvaras av ca 20 meter per sekund, red. anm). Nå väl, med revade segel gjorde vi god fart i rullande sjö. När Åsa tittade ut över vattnet såg hon en gråsvart skugga som kom närmare och närmare och visade upp en vit buk och en svart ovasida, humm vad var detta för en? Vi spekulerade och frågade sedan på kvällens radionät vad det kunde vara, vi trodde en späckhuggare men de andra trodde på knölval. Samma dag vi kom fram till Palmerston kom många skuggor, en hel flock. Den här gången visade de sig verkliga. Känslan av att vara

VALARNA SOM FÖLJDE OSS TILL PALMERSTON.

mitt i flocken med knölvalar, att ha dem på båda sidorna av båten, ibland framför och under. Det är en fantastisk upplevelse att ha dessa

stora däggdjur så nära och så nyfikna. En hel timme var de med oss. En del var längre än båten. Woww sa vi bara.

Palmerston

Palmerston Position 18,02,6s / 163,11,4w

Mitt ute i ingenstans ligger en atoll. En av öarna är bebodda med släkten Masters och är uppdelat på 3 familjer. 1862 kom William Masters dit och fann sitt paradis. Han hittade tre systrar på en annan ö som han gifte sig med, tog med dem till Palmerston och fick 27 barn. Han delade in ön i tre bitar, en för varje fru. Han skapade regler hur

man uppför sig, ordning och reda på ön och vem man kan gifta sig med för att det inte skulle bli inavel. Även hur man fiskar i lagunen för att den inte skulle bli utfiskad och att alla sjöfarare är välkomna. Dessa riktlinjer gäller än i dag. Det är djupt ända in till revet så håll en ½ distans ut. Sjökortet visar mörkblått men det är typ 100m

djupt och det finns ett antal bojar utanför atollen. Det går för en grundgående båt att ta sig in vid högvatten då utströmmen ”bara” är 4–6 knop (kan bli över 10 knop), men det är inte att rekommendera. ”The locals” vill att du använder bojarna och de kommer ut och hämtar revet med jollen är inte att tänka på. Bojarna ägs av olika familjer på ön och kostar 10 NZ\$. Vi bytte det mot en dunk bensin och fiskekrokar. Allt du inte vill ha eller kan undvara vill de ha, för supplybåten kommer bara ca 4 ggr om året.

Det är en välmående ö med ca 60 personer varav 15 är barn. 14 personer arbetar inom administrationen och 4 av dem är lärare. Eleverna kan läsa till highschool examen på ön.

De fiskar och exporterar papegoj-fiskfiléer samt kokosnötskött.

Det finns en parabol på ön, som ger dem tillgång till telefon, tv (en kanal) och wifi. De har en solcellspark som ger dem 220V och de samlar regnvatten så de inte behöver nyttja grundvattnet mer än i nödfall. Alla hushåll har spoltoaletter med någon sorts filtreringssystem.

När du kommer till ön får du en rundvandring och blir presenterad. Troligen bjuder de dig på lunch och ibland också middag. De kommer fråga ut dig vad du är bra på och är de något de behöver hjälp med är de inte blyga på att fråga. Det kostar 90 USD att klarera in och ut för 2 personer. Båten blir sprayad på insidan för att förebygga skadeinsekter, typ för fruktflugorna som förstör deras kokospalmer, eftersom det är en av få inkomstkällor som de har.

Från Palmerston seglade vi till Beverages Reef, Ett rev in the

BEVERIDGE REEF – SJÖKORTET STÄMMER INTE RIKTIGT MED VERKLIGHETEN.

middle of nowhere, på sjökortet ser de ut som vi inte ska kunna gå in i revet. Vi har fått ett antal koordinater och följer du dom blir det säkert. Inloppet har ca 4–6 knop motström och det är fullt med stående vågor.

Det är magisk, spännande och läskigt att gå in i ett rev utan att följa något sjökort. Ingången är lätt att se och strax efter sista waypointen finns ett korallhuvud på vänster sida, så länge man ligger på 20.00s så missar du den. Alla korallhuvuden är lätta att se, gå tvärs över, nära korallrevet och ankra på 3 meter, där det är bra grepp.

Vid högvatten syns inget korallrev. Vid lågvatten kan man promenera på det, det är redan så nerslitet av sjön så det blir inte förstört att gå på det. Vår plan vara att fånga hummer men, vi hade lite otur med vädret 25–35 knops vind och regn i tre dagar. Det är gott om fisk men hajarna var lite väl på.

Nuie

Ön som är känd för sina frimärken bland frimärkssamlare och internettoppdomänen ”.nu” för oss andra. Det är en korallö som trycks upp ur havet. Den liknar Gotland till en del. Vi hyrde en bil och for runt på olika ställen, vad de heter vet jag inte för vi gav bort vår karta. Vi besökte underjordiska sötvattenssjöar, en otroligt gömd dal med sand och palmer. Vägen dit var som att gå genom ett

månlandskap. Sedan var det dessa stora fina droppstensgrottor. Här skulle vi velat utforska mera och ha haft starka ficklampor och helst en guide så man inte går vilse i grottorna. En del grottor kommer man bara till vid lågvatten och då bildas det pooler med otroligt klart vatten. En del har bräckt vatten då sött och saltvatten blandats. Vi snorklade lite grann då det är kallt och klart vatten.

Koordinater vid insegling:

- 15. Norr om revet 19.57s / 167.46w
- 16. 19.58s / 167.48w
- 17. Väst om revet kurs mot öppningen 20.00s / 167.48.5w
- 18. Mitt i inloppet på revet 20.00s / 167.46,5w

Vi ankrade 20.00,977s / 167.55,134w

Den rosa cirkeln är landmassa när det är lågvatten

NIUE – SECRET BEACH, MITT I MELLAN KLIPPORNA NERE VID STRANDEN FANNS DENNA OAS. VI FICK KLÄTTA NER FÖR EN STEGE FÖR ATT KOMMA DIT.

Valarna simmade runt båten i viken och det är jätte förbjudet att själv simma med valarna och ta jollen och åka efter dem. Till det får man boka en turguide.

NIUE – DET FINNS MÅNGA DROPPSTENS-GROTTOR, DOM LIGGER NÄRA HAVET. EN DEL AV DEM, KAN MAN SIMMA I. FÖRR I TIDEN VAR DET SÖTVATTENS RESERVOARER, NÄR DET REGNADE LITE. DET FINNS INGET VATTEN PÅ ÖN. ALLT REGNVATTEN SAMLAS UPP.

PALMERSTON – BYGATAN

DET ÄR INTE ALLTID VACKERT VÄDER, DAN TÖMDE JOLLEN FLERA GÅNGER DEN HÄR DAGEN.

På söndagen var vi till washaway, dit liftade vi och det gjorde många andra också. Restaurangen där, uppstod när det inte fanns något öppet på söndagarna och den är just bara öppen på söndagar. Det är självservering, man beställer vad man ska ha och hämtar det sedan. Trevligt ställe och det är bara turister där.

Tonga

Ganska trötta kom vi till Kungariket Tonga. Det var typ 15 sidor med papper att fylla i, men tulltjänstemännen var hjälpsamma och trevliga. Efter ett par timmar var vi färdiga. Det var rekordsnabbt så många. Det brukar ta minst en halv dag.

Tonga består av 4 olika ögrupper, du klarerar in och ut mellan varje. Det finns 176 öar var av 52 är bebodda av ca 100 000 invånare.

Vill man ha taxfree, kan du göra två inköp på "systembolaget" och det är klart billigare än franska Polynesien och Tonga. Affären är mer välsorterad än vad som finns i Tonga med undantag för frukt och grönt. Gillar du mjölkprodukter köp dem på Niue.

Vi hade planerat att segla i väg en till två dagar senare än vad vi gjorde,

men supplieskeppet kom en vecka tidigare än beräknat. De tömmer då ett antal bojar och vi råkade ligga vid just en sådan. Resten av bojarna var upptagna och det är dålig ankring i viken, så vi valde att segla iväg. Vinden var okej 20–30 knop (10–15 meter per sekund red. anm) men sjön var jobbig.

det var i Söderarms skärgård innan vi fick möjlighet till de fina sjökorten. Öarna består av korall och är mycket gröna. Det finns gott om frukt och grönt. Grisarna, hönsen och korna går för det mesta fritt.

Här låser vi aldrig jollen, handlar du och lägger saker i jollen ligger de kvar. Har du glömt något någonstans kommer du att få det tillbaka. Vi stortrivs i Tonga. Människorna är trevliga och hjälpsamma.

Vidare till Nya Zeeland

Nu väntar vi på ett väderfönster för färd till New Zealand vi hoppas vara där i mitten av november. Ha det bäst! /ÅSA OCH DAN

TONGA – KVINNORNA VÄVER MATTOR, BÅDE STORA OCH SMÅ. EN DEL AV MATTORNA ANVÄNDS UTANPÅ DERAS KLÄNNINGAR/KJOLAR FÖR ATT VISA RESPEKT FÖR TRADITIONEN OCH KUNGEN.

TONGA – OMRÅDE NER TILL STRANDEN.

TONGA – JA, Å SÅ VAR DET – DET DÄR MED TIDVATTEN. VI ANKRADE EN BIT UT OCH VADADE IN. SANDSTRÄNDERNA ÄR FANTASTISKA VID HÖGVATTEN OCH FINNS INTE VID LÅGVATTEN.

TONGA – FEST, EN FAMILJ MED 11 BARN HAR 1–2 GGR I VECKAN FEST PÅ STRANDEN FÖR BÅTFOLKET.

Aktersalongen

TROLLUNGENS SEGLATS TILL RYSSLAND

Trollungens seglats till Ryssland 1993. Artikeln första gången publicerad i Höstloggen 1993.

Söndagen den 9 maj 1993 seglade Trollungen med skeppare Anders Lindén samt Bosse Littke, Sven Lindberg och Stickan Lundgren (undertecknad) iväg, med destination Kronstadt som ligger på ön Kotlin utanför S:t Petersburg. Vi gick från ÖBKs klubbhamn vid 10-tiden i strålände solsken, nordvästlig vind ca 5 m/s.

Lunchuppehåll på Söderö, grilade kotletter, lök och potatis, som sköljdes ner med ett glas vin. Våren har inte kommit så långt än i skärgården, men sjöfåglarna har fullt upp med sina vårbestyr

Vi satte kurs mot Finska Utö, rullgenua och stor, några tordmular passerade oss på nära håll. Efter hand ökade vinden till 7–8 m/s och vred mot nordost. Vi gjorde god fart ca 7 knop, vattentemperaturen låg på 6 grader. Vindhastigheten ökade, vi bytte till focken.

Vilken fantastisk dag, hela gänget satt uppe och såg solen gå ner i havet. Bosse och jag hade vakten, vid 01-tiden blev vi avlösta, det var skönt att krypa till kojs. Efter någon timme hördes en kraftig smäll i skrovet, vi hade förmodligen gått på en stock.

Vid 5-tiden var det dags för vaktavlösning, det var lite kallt o ruggigt på morgonkvisten. Efter ett par timmars segling siktade vi Finska Utö. När vi kom in i skärgårdsleden sattes spinnacker med kurs mot Hangö. Vi anmälde oss på VHF:n till Helsingfors radio, efter någon timmes segling kom finska kustbevakningen

och gjorde en lov runt oss.

Inseglingen till Hangö blev lite problematisk, en prick som enligt vår mening borde vara grön var röd. Det gick dock bra med hjälp av ensmarkeringen. Infarten till gästhamnen är lite knepig, men vi seglade ända in till kaj och förtöjde på honnörsbryggan nedanför restaurangen.

Det låg inga andra båtar där, klockan var ca 20.10, jag gick iland med förhoppningen att hitta en finsk bastu, det gjorde jag naturligtvis. Den stängdes kl 22.00 finsk tid, vilket betydde att kl. var 21.15. Vi fick snabbt fram tvålv och handdukar och kunde njuta av ett välbehövligt bastubad, kvällen avslutades med fläskfilé, sallad och ett gott rödvin

Efter en natts skön sömn, begav vi oss ut på en tur i staden och såg på gamla vackra hus med snickarglädje. Vi passade på att köpa basturökt skinka och finskt öl. På återvägen såg vi ett underligt "fordon" 4 hjul, 2 handbromsar var monterade på en sparkstötting, som även var försedd med ringklocka.

Den 11:e lämnade vi Hangö med kurs mot Porkala. Strålände sol och nästan vindstilla, vi satte spinnacker. Efter ca 12 tim segling nådde vi Porkala udde, där vi tänkte söka natthamn. Vi seglade i leden, det började mörkna, men vi såg några master skymta bakom en ö med en klubbflagga hissad. Där låg två båtar, vi frågade en kvinna i den första båten om vi kunde lägga oss där, men fick till svar att det var privat. Mannen i den andra båten tog sin hund med sig och försvann iland.

Vi sökte oss i mörkret mot den andra sidan med hjälp av ekolodet

och ankrade på svaj utanför farleden, ankarlanterna sattes och vi åt en sen middag.

Vi vaknade vid 6-tiden, vattentemperaturen var nu 10 grader, Anders tog sig ett morgondopp. En strålände morgon, kav lugnt, vi njöt i fulla drag i den vackra leden in mot Helsingfors.

Vinden ökade och vi satte spinnacker för 3:e dagen i följd. Plötsligt hördes kraftiga kanonskott föröver. Vi noterade nedslag långt ut i havet. Inga bevakningsbåtar syntes, skotten kom allt närmare. Bosse såg rökpuffar från ett skär, där var en röd flagga hissad. Vi fortsatte i leden, när vi passerade skäret hördes en kraftig knall, ett starkt vinande ljud och kulan for rakt över oss, vi såg nedslaget i vattnet. Här gällde det att snabbt förpassa sig till ett säkrare ställe ut i havet. Det var grunt men det gick bra tack vare ekolodet

Vi var på väg till Kotka, efter ca 1 timmes segling blev vi bordade av en finsk militärbåt. En beväpnad person upplyste oss mycket vänligt att vi gått in ca 100 m i ett skyddsområde. Han överlämnade en broschyr över finska skyddsområden och lämnade oss efter en önskan om trevlig fortsatt segling till Kotka.

Onsdagen den 12:e blev en fin dag i strålände sol med svaga vindar. Vid 18-tiden knorrade mågarna, middagen serverades. Just då kom finska kustbevakningen på besök, man kollade våra papper och genomsökte båten efter flyktingar från Baltikum

Vi hade ca 20 distans kvar innan vi nådde Kotka. För första gången under vår segling såg

vi två segelbåtar akter om oss. Af-tonen led, vi hoppades komma till gästhamnen i Kotka före midnatt, det gjorde vi, till ett ungdomsdisco, med ljus-och ljudeffekter som kunat uppväcka döda.

Trollungens besättning visade ånyo prov på sin snabbhet. Inom några få minuter var alla ombordvarande nödortfärdigt tvättade och rakade och iklädda landgångsriggarna kunde de omedelbart blanda sig med discogänget.

Torsdagsmorgonen randades, besättningen var i stort behov av frukost och bastu. En engelsktalande finsk yngling i kortbyxor fixade bastu för 10 mark/person. Vägen till bastun gick genom en park med fantastiskt blomsterarrangemang och fågeldammar, papperspellarna var utformade som pållare.

Torsdagen den 13:e uppsökte vi sjöbevakningen för utklarerier till Ryssland. Där fick vi rådet att klara ut vid Haapasaari.

Vi tog oss igenom en smal kanal till en mar med en gammal träkyrka kantad med båthus och små vackra gamla trähus, svarta getter betade mellan stenarna. Vid infarten fanns en jättestor kopparkaffekanna som barnen hade som lekstuga. Vi tänkte lägga till vid kyrkobryggan, det var grunt, vi fastnade två gånger innan vi kom in. Det var dagens andra grundstötning, bensinbryggan i Kotka har ett djup av 1 meter, men slangen är lång...

Vi var första båt för säsongen som klarerade ut, vi fick våra stämpelar i passen och satte segel i kvällsolen mot Ryssland och Kronstadt.

Bosse och jag hade första vakten. Det började mörkna, vinden var svag ca 1 m/s. Vid ca 23.45 hörde vi en kraftig fartygsmotor starta, vi såg inga ljus, men vi hörde att ett

stort fartyg närmade sig. Plötsligt tändes en stark halogenstrålkastare som bländade oss. Vi lyste på seglen, fartyget sände morsesignaler med strålkastaren, som vi dock inte lyckades tyda. Man sände även signaler med en sirén. Efter en stund släcktes strålkastaren och fartyget avlägsnade sig, det återvände efter 10 minuter, man blinkade och tutade och sände signalskott i olika färger.

För säkerhets skull väckte vi Anders, som kom upp och fick se skadespelet. Han programmerade in

nästa gir punkt på GPS-navigatör sedan gick han ner och lade sig igen. "Väck mej om dom börjar skjuta" var hans kommentar. Vi hörde att en båt sjösattes, order röts ut i högtalarna, efter några minuter förtöjde man vid vår babordssida. 4 beväpnade militärer bordade oss. Anders hälsade välkommen ombord men beordrades nästan handgripligen att plocka fram våra papper. 2 man begav sig ner i skansen, en satte sig vid bordet, den andre

vaktade Sven och Anders, bredbent och myndig beväpnad med två pistoler. Bosse och jag befann oss i sittbrunnen, Bosse satt och styrde.

Vi vaktades av en liten mongol beväpnad till tänderna. Den fjärde stod på däck.

Efter 1 timme reste Bosse sig upp för att sträcka på benen, mongolen hoppade snabbt upp på sittbrunnsbänken för att komma upp i samma höjd som Bosse, men Bosse var fortfarande längre. Vi gjorde fåfänga försök att tala med stenansiktet.

Ryssarna använde Trollungens VHF för att kommunicera med moderfartyget. En av vakterna från skansen, kom upp i sittbrunnen för att demonstrera *makten*. Han tog upp den stora puffran ur hölstret, stoppade i en patron och siktade mot Bosse, som snabbt kastade sig åt sidan. Jag reste mig upp för att kunna ingripa, då stoppade han ner

pistolen i hölstret. Det visade sig vara en signalpistol.

Efter 2 timmar hade man efter högljudd ordväxling på ryska beslutat sig för att lämna oss. Våra papper var i ordning och vi hade *alla* nödvändiga stämpelar. Samtliga klev ner i motorbåten, som man dock inte lyckades starta. Den var i miserabelt skick.

Nästa startförsök misslyckades också, då försökte man starta motorn genom att hålla en kabel mot

batteriet och åstadkomma en kraftig gnistbild – som tur var tog det inte eld i den bensinosande båten. Man fick till slut ta fram årorna. Vi kunde höra upprörda röster från patrullbåten. Vi avlägsnade oss så fort som möjligt.

Bosse och jag fick äntligen gå av vakten och krypa till kojs. Anders och Sven fick en lugn natt, men när det blev ljust fick vi skura sittbrunnen ren från olja och sot.

Den 14:e närmar vi oss målet. I den ca 8 dist långa och smala rännan in till S:t Petersburg ser vi ett 20-tal stora fartyg som ligger uppankrade. Plötsligt kommer en stor bogserare i full fart efter oss och beordrar oss i sin högtalare att gå in till hans babord sida. En upprörd besättningsman skriker på svärbergriplig engelska att vi inte får fortsätta. Efter en stunds parlamentarande kommer kapten ner och talar om för oss lugnt och sansat att vi måste ankra. Order från kommandanten i Kronstadt. Vi får inte gå in dit förrän kl. 09.00 nästa morgon.

Ska man öppna Kronstadt den 15:e ska man inte inbilla sig att man kan komma drällande redan den 14:e. Ankarplats anvisas bakom en isbrytare, som tydligen är lotsarnas basfartyg. Det är samma sak som om man skulle ankra mitt ute på Ålands hav.

Vi skymtar land, ekolodet visar att det är 20 m djupt. Vi lägger ut två ankare i v-formation. Ett åskväder ligger över land, vi ser en fantastisk regnbåge. Vi avnjuter middagen, hemlagad sjömansbiff. Det är dukat med servetter och vinet är

väl tempererat. Det som stör oss är svallet efter alla dessa militärbåtar som passerar. Vid kaffet och punschen passerar en ubåt, nattsvart och hotfull, det är bara lite av skrovet och tornet som syns.

Den 15:e kl. 08.45 lättade vi ankare och satte kurs mot Kronstadt. Vi passerade en gammal fästning. Innanför en lång pir låg krigsfartyg. En kostymklädd man vinkade åt oss, han anvisade oss plats vid en stenkaj, Kronstadts Logårdstrapp, Peter den Store står staty där.

Två uniformsklädda män + två civila kom ombord. Nu skulle alla papper fyllas i. Vem ombord var kapten, vem var styrman, vem var rorsman och vem var kock. Vi fick svara för att det inte fanns några vapen ombord.

Trollungen kom som första båt från väst på 150 år. Gästhamnen var inte färdig än, Wladimir Adamenko, chef för den ryska agenturen beklagade detta. Duscharna var antingen kalla eller skällheta. Wladimir ordnade så att vi fick duscha. Vi fick en guide, Nina, som guidade oss runt i Kronstadt. Vi fick en historisk beskrivning av flottbasens utveckling. Det kilometerlånga docksystemet med det sinnrika systemet att fylla och tömma dockorna.

Gatusystemet, som ritats av Peter den Store var lätt att hitta i. Fördämningen hade stora otäcka hål, där ett barn lätt kunde ramla ner. På hemvägen passerade vi en restaurang. I porten stod en man med röd armbindel, han ställde sig i givakt när vi kom in. I baren fanns några skrangliga stolar, där vi slog oss ner. Öl fanns dock inte. Vi klämde i oss två flaskor champagne till det facila priset av 24 svenska kronor.

Vi besökte också den stora kupolkyrkan som gjorts om till konsertsal och museum för Kronstadts flottbas, man fick en mycket noggrann redogörelse för hur Sverige förlorade Nyenska fästningen, som vi behärskade till år 1703. Den vackra mosaiken var tyvärr övermålad vid kyrkans entré.

Wladimir spelade gitarr och Sven plockade fram klarinetten.

Vi blev inbjudna på middag av Wladimir på den restaurangen vi besökt tidigare på dagen. Middagsbordet stod dukat, en dansorkester spelade, stämningen var hög. Champagnen flödade... Efter middagen bjöd vi våra ryska vänner ombord. Wladimir spelade gitarr och Sven plockade fram klarinetten. Både ryska och svenska visor spelades och sjöng. En yngling från Guinea sjöng afrikanska sånger. Kajen var full av folk som lockades av musiken. En fantastisk kväll avslutades på nattkröken då Anders dansade svenska folkdanser och ryska kosackdanser med Valentina, en av

våra guider. Vi har verkligen blivit vänligt mottagna. Man håller oss med vakter dygnet runt så vi kan lämna båten och göra gemensamma utflykter.

Söndagen den 16:e kommer den finska båten Kristina in från Kotka, hon går i trafik mellan Kotka och

Kronstadt. Hon möts av en militärörkester. Vi ska förhålla oss idag till kajen där Kristina ligger. En stor parad ska gå av stapeln på stenkajen.

Anders har varit på besök hos Wladimir på kontoret och återkommer med en kartong champagne. En flaska champagne kostar 8 svenska kronor, en flaska vatten kostar 11 kronor. Man ska inte dricka annat vatten än det som finns att köpa på flaskor.

Idag ska vi åka in till S:t Petersburg. En taxi har beställts. Det kommer en skranglig Lada, nu började en vådlig färd, kanske den vådligaste i våra liv. Stora gropar i vägen hindrade inte taxichauffören. Han kryssade mellan groparna i 120 km/tim. Om det var höger eller vänstertrafik kunde vi inte uppfatta, vid möten gällde tydligen regeln att den som kunde hålla ut längst hade rätt till fri väg. Anders satt i framsätet, han knackade chauffören på axeln och försökte få honom att minska farten. Tyvärr missförstod den gode mannen detta, han tog det som en form av uppskattning och ökade farten till 130 km/tim. Bilen saknade dock såväl stötdämpare som fjädrar i sätena. Sven som arbetat i Öststaterna påstod att bilarna körs ner tills dom blir skrotfärdiga och det var nära nu. Vi kom faktiskt helskinnade fram till Hôtel Moskva där guide och folkabuss väntade. En tretimmars mycket intressant

rundtur. Vi tänkte äta lunch och vår taxichaufför körde oss till en restaurang. Hovmästaren trodde att vi var amerikanska miljonärer, vi insåg att vi var tvungna att hålla tillgodo med Anitas Bardojgryta. Det finns inga taxibilar att välja mellan, så vi måste till- baka till båten med vår "taxi". Vi föll nästan på knä och tackade de himmelska makterna när han släppte av oss vid kajen. Efter middagen blev vi inbjudna till en bärplansbåt av våra guider. Champagne, några ryska smårätter, ost och ägg. Vi diskuterade Kronstadts framtid som seglarstad. Den borde ha strålande utsikter. De vill ha tips om hur man skulle marknadsföra sig. Idag är förhållandena ganska primitiva efter svenska förhållanden. Det kanske kan ordnas

så att några av våra vänner, Wladimir och guiderna, kan komma till Sverige i vår och vi kan visa runt lite bland våra gästhamnar. Vi fortsatte samvaron på Trollungen, Irish kaffe bjöds, Sven tog fram klarinetten och snart var sittbrunnen full av folk, som sjöng och drack champagne, regnet öste ner, åskan dånade, stämningen var hög.

Vid 02.00-tiden ungefär stängde jag baren, som självutnämnd barmästare hade jag tagit ansvaret för slabbkistan. Anders lyckades dock genom en snabb insats genom förluckan norpa en flaska champagne till, då låstes slabbkistan med "dubbla lås".

Måndagen den 17:e besökte vi bl.a. Isakkatedralen i S:t Petersburg. Bara till kupolen hade man använt 100 kg 24 karats guld. Katedralen hade förvandlats till konsertsal... S:t Petersburg sjuder av liv, på en tvärgata såldes kläder, skor och ikoner. Barn och ungdomar sålde vykort och kaviar och dom kunde bli ganska påstridiga. Det var beklämmande att uppleva

Ynglingen och slängde iväg järnröret. Det ändrade riktning och hamnade på kajen istället för i vattnet. Ynglingens kamrat sparkade mot Bosse, allmänt tumult uppstod, vi bad patrullbåten om hjälp. Först då avlägsnade sig männen. Den mest aggressive hade stoppat järnröret innanför byxlinningen, och återkom lite senare, kastande sten och skrikande okvädningsord? på ryska... men vi hade gått ut och lagt oss på svaj så vi kunde dricka vårt kvällskaffe med punsch i lugn och ro.

Nästa dag besökte vi Vinterpalatset, ett enormt palats fullt av konst och antikviteter. På hemvägen fyllde vi på champagneförrådet. Det finns inga skyltfönster, priset räknas på en kulram.

Det kom en båt med finsk TV ombord, tillsammans med Vladimir kom de på besök till oss Vi blev filmade och intervjuade.

Den 19:e har vi för avsikt att klara ut och börja återfärden till Sverige. Det byråkratiska Ryssland ansåg att man lika gärna kunde klara ut nästa dag Efter många turer bestämde man sig för att släppa iväg oss. En myndig medelålders basant tulltjänstekvinna i strikt tulluniform och med skära högklackade skor, gick ombord. Problem

hade uppstått, men kalla västerländska öl banade väg. Byråkratins oändliga papper fylls i och så småningom kom vi iväg. Efter några timmars segling kom en stor militärbåt och tog sig en titt på oss. Vi hör deras kommandorop i högtalarna, den återgick så småningom till sin bevakningsposition. Vi gick mot Dagö, vinden ökade under natten, vi satte spinnacker, vinden ökade ytterligare. Om det blåser över 8 m/s ska man inte gå in där enligt vår seglingsbeskrivning. Det blåste 13 m/s, vi beslöt därför att gå direkt hem. Vi loggade 10-13 knop och gick mot Huvudskär,

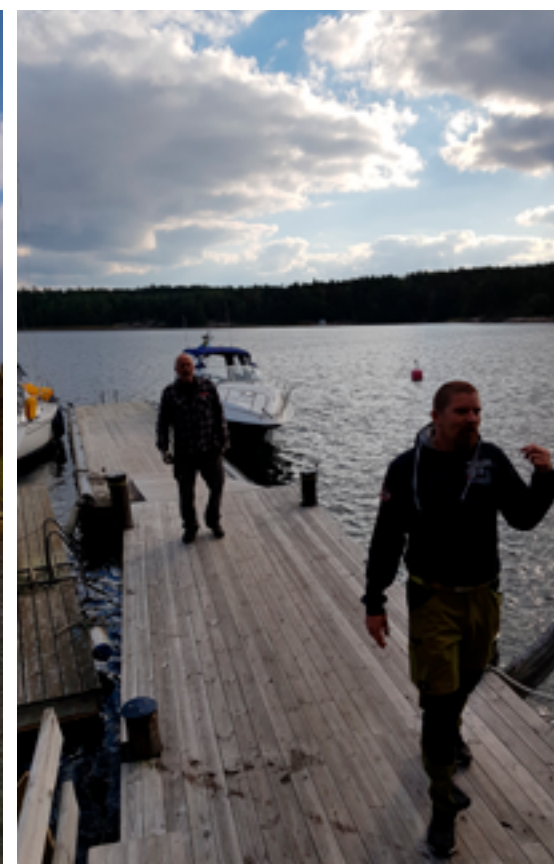
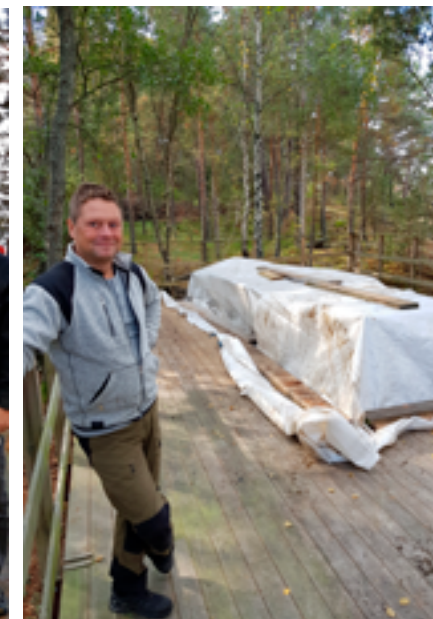
vågorna var höga, loggen kalibrerad med GPS-navigatör, gick upp till 14 knop mellan varven. Vi seglade, vinden var hård hela natten, vinden avtog på morgonkvisten, men vågorna gick fortfarande höga. Vi hade gått med spinnacker från Helsingfors till Sadelöga. Vi gick till Utö, duschade, sedan hurrade vi för Sven, som fyllde år Vi gick till Rånöhamn för ett avskedsparty

Söndagen den 23:e gled vi in i ÖBK:s klubbhamn, det stora äventyret är avslutat.

STICKAN LUNDGREN

Städdag på klubbholmen

Returadress:
Österhaninge Båtklubb
Box 3030
136 03 Haninge

Fyra generationers samlade kompetens på ett båtvarv

Ett fullservicevarv, auktoriserade för
VOLVO PENTA och **YANMAR**,
lyftmöjlighet upp till 35 ton

Vi har reservdelarna som behövs för att
hålla din motor i toptrim under
sommaren, välkommen in i butiken.

För aktuella öppettider
se hemsidan **www.LBV.se**

**följ oss på facebook för uppdateringar om
motorbyten och annat som händer på varvet**

www.facebook.com/LindstromsBatvarv

